

Микола Куліш

Патетична соната. Переказ

Патетична соната — найвищий злет драматичного генія Миколи Куліша.

«Кометами здіймаються ракети, червоні, голубі, зелені. Танцює світ. Патетичний концерт. І тільки низько над обрієм висить блідий, пощерблений серп місяця — розп'ятий міфічний Христос».

Україна в п'есі постає розп'ятою і розгубленою, наче на роздоріжжі. Вона обливається кров'ю і кожному до цього байдуже. Усі бачать тільки те, що хочуть бачити: єдину-неділиму Росію, «воскреслу Україну» або зорі революції.

У творі відчутне постійне протистояння. Герої наче вболівають за долю держави, а насправді кожний хоче добра і щастя для себе, хоче задовольнити свої потреби. *«Хай живе радянська, хай уже буде й соціальна, аби тільки українська республіка»*, — говорить «учитель запорозької крові» Іван Іванович Ступай-Ступаненко. Такі «ступаненки» ідуть за своїми мріями і слухаються своїх ідеалів, їм потрібне здійснення бажань будь-якою ціною.

До того ж, автор порушує ще одну проблему і виявляється, що покинутою лишається не тільки